

Miros, Szkoda,

Szkoda, że Cię tu nie ma
Szkoda, że cię tu nie ma,
Szkoda, kochanie.

Siedziałabyś na sofie,
Ja - na dywanie,

Chustka byłaby twoja,
Moja - kapiąca łza,
Albo może na odwr&#oacute;t:
Płacz ty - pociecha - ja.

Szkoda, że cię tu nie ma,
Szkoda, kochanie.

Prowadząc w&#oacute;z, dłoń kładłby

Na tym kolanie,

Udając, że je mylę

Z dźignią, gdy zmieniam bieg.

Wabiłby nas nieznany

Lub właśnie znany brzeg.

Szkoda, że cię tu nie ma,

Szkoda, kochanie.

Srebrny księżyc na czarnym

Nieba ekranie

Na przek&#oacute;r astronomom

Oddawałbym co noc

Na żeton na automat,

By usłyszeć tw&#oacute;j głos.

Szkoda, że cię tu nie ma,

Na tej p&#oacute;łkuli -

Myślę, siedząc na ganku w letniej koszuli

I z puszką "Heinekena";

Zmierzch. Krzyk mew. Liści szmer.

Co za zysk z zapomnienia,

Jeśli tuż po nim - śmierć?